

HEPİMUS İNSANUS

MİNE SOTA

hepimus
insanus

mine sota

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir
Kapak Tasarımı: Ravza Kızıltuğ
İç Tasarım: Nur Kayaalp

1-20. baskılar Carpe Diem Yayınları
tarafından yapılmıştır.

22. Baskı Şubat 2018

Uluslararası Seri No: (ISBN) 978-605-08-2249-6

9 786050 822496

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Çağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cd.

No:5 Fatih/İstanbul

Telefon (0212) 511 24 24

Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul

E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt: Çağlayan Basım

Sertifika No 11314

Sarnıç Yolu Üzeri No:7 Gazlemir / İzmir

Tel (0232) 274 22 15

TİMAŞ YAYINLARI / 4023

GÜL KEYFİM GÜL / 4

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

içindekiler

hepimus insanus	7
imtihan soruları!	11
ali'nin çilesi.....	14
kel başa şimşir tarak.....	16
her yağurdun bir yiğit yiyişi vardır	20
alaaddin'in "sinirli" lambası.....	24
maziye bir bakıver	28
anlarsa anam anlar.....	31
"ilk" yardım.....	35
nur içinde yatırma teknikleri	38
söylenme söylenme.....	41
nail baba.....	45
dostlar sağolsun.....	48
söz sükutsa, gümüş altındır	51
seyfo.....	55
sigara paketi sağlığa zararlıdır	59
ölmek sağlığa zararlıdır.....	62
pinokyo'nun sırrı.....	65
dokunmatik.....	68
aboo o ne..?!	71
sıradakiii!	78
işte iş..!	81
otobüsss	85
kahve içme arap olursun!.....	92
bir firarın perde arkası	95
cevap ver!	99
yüzük kalleşliği.....	103
müdür beyin yeşil kürkü	106
yeni köye eski adet.....	109
brat pitt'on	113
ali baba ve kırk hackerler	117
kök söktürücü	120
beş kuponluk huzur	123
superman'ın efkarı	126
uyur itiraf eder	130
bunu bilir bunu tuttururuz.....	134
"tr" en gelir hoş gelir	138
bilinçsiz bilinç!.....	146
bütün kızlar topladık	150

hepimus insanus

Öfkesinden kendi türünü öldüren, merhametinden türü için canını veren...

Açlığundan türünü yiyen, tokluğundan elindekini avucundakini türüne yediren...

Nefretinden kalp kıran, sevgisinden kalbini kırdıran...

Hata yapıp umursamayan, fakat aynı hatayı başkasının yaptığını gördüğünde var gücüyle kınayan...

Sevdiği için dağları delen, yine sevdiği için sevdiğini alının ortasından vuran...

Kahrından kendi canına kıyan, neşesinden göbek atan ve tüm bu karmaşık ruh hallerini çığ bir süte bağlayıp işin içinden sıyrılan karman çorman, zıtlıklarla, tuhafliklarla dolu ilginç bir organizmadır insan. Ve bu ilginç organizma, garip yaşam türü yapılarına göre kendi içlerinde gruplara ayrılarak, huyları ve suları açısından kategorize olmuştur. Belgesellerde anlatılırken manası tam idrak edilemeyip, çokayaklıgillerden bir böcekten ya da ne bileyim bir tür bataklık yosunundan bahsedermiş gibi

sadece dışarıdan bakılan bir gözle bize aktarılan bu en enteresan varlık, aslında iç dünyasıyla asıl yapısını ortaya koyar. Şimdi “Ay ne iyi insan!” ya da “Parayla sanıp selam bile almaz o be!” veya “Gene mi âşıkımış?”, yahut “Bedava zehir bulsun içer o abi...”, “Taş kalpli!”, “Böbreklerini çalsan haberi olmaz” gibi şeyler dedirten insan, tutarsızlığının ve garabetinin farkında bir yargıyla “İnsanoğlu işte!” deyip, kendi nesli için bile her an her şeyin umulabileceğini ifade ederek enteresanlığını hep-ten bir beşe katlar. Bu canlı türünün kendi içinde türlü türlü çeşitleri vardır. Biz birkaçını ele almayı göze alalım bakalım.

BENCİLUS: Hepbanahepbanagiller ailesine mensupturlar. Düşünme ve anlama kapasitesi 1 kişilik olan ve o kişi de sadece kendisi olan bu grubun en büyük özelliği, sürekli ve hiç durmadan haklı olmalarıdır(!)

Benciluslar banka, hastane, fatura kuyruklarının en sonundan gayet rahat ve de haklı bir şekilde, sanki orada kendinden başka hiç kimse yokmuş ya da herkes görünmezmiş gibi en öne geçmeye kalkışıp, bir de üstüne üstlük olmayan haklarını müdafaa etmeye çalışarak türünün bütün özelliklerini sergilerler. Komşusunun tepesinde gece on ikiden sonra halay çekebilme kapasitesine sahip olan benciluslar, balkondan silkeledikleri halılarla diğer insanları toz bulutu içinde bırakırlar. Yerkürede bir tek kendilerinin olduğunu düşündükleri için, bütün yiyeceklerin de kendileri için var olduğunu inanıp canları ne istiyorsa onları yiyerek beslenirler.

MÜŞFİKUS: Kalpkırmaktanödükopangillerden olan bu grup, etrafındaki insanlara karşı diğer türlerin düşünemediği incelikleri düşünerek farkını ortaya koyar. Merhamet hissi hat safhada gelişmiş olan bu tür, kendileri dışındaki herkesi düşünüp yardımlarına koştukları için “Ay ne iyi insan, kalmış

mı bunlardan ya. Yok böyleleri çok yaşamaz” dedirterek, artık karşılıksız iyiliğe inanılmazlığın emin yargısıyla bir ayakları sürekli çukura layık görülürler.

Müşfikuslar bütün insan türlerine karşı duydukları sevgi ve acıma hissinin yoğun olması hasebiyle benciluslar tarafından enayius olarak da bilinirler. Diğer insanlarla paylaştıkları yiyeceklerinin arta kalanıyla beslenirler.

GADDARUS: Katıkalpligillerden olan bu grup, diğer insan türlerine “İnsan olamaz o ya, canavar o canavar!” dedirtebilen, türünün en kötü örneğidir. Diğer insanların acı çekmesini zerre kadar umursamadığı gibi üstüne üstlük bir de zevk alan bu tür, kendisini bir metre ilerletecek benzin için, kilometre karelerce alan dolusu insanı kesip öldürür ve yine bir bardak benzin için kendi neslinin variller dolusu kanını akıtır da kılı bile kıpırdamaz. İnsan eti yiyerek ve gözyaşı içerek beslenirler.

DÜRÜSTUS: Mirasdeğilalnterigiller ailesine mensupturlar. Ve artık çok nadir rastlanan, varlığı “Helal olsun be!” dedirten, yokluğu ise rezil eden sözde durma, emanete gözünden iyi bakma, yalan söylememe gibi gerçek insan hasletlerine sahiptirler. Dürüstuslar oldukları gibi görünmelerinden sebep, göründükleri gibi de olurlar. Yerleşim alanları belli değildir. Her yerde rastlanmazlar ve kendileriyle muhatap olabilmek çok lüks bir hale gelmiş, ciğeri en pahalı insan türüdürler. Artık neredeyse yok olmuş güvenme hissini hâlâ ayakta tutan, “İşte gerçek bir insan!” dedirterek sevindiren, “İnsanlık ölmemiş be!” dedirterek insan neslinin varlığına dair umut besleten dürüstusların nesilleri tükenmek üzeredir. Ne yiyip içtikleri meçhul olup, beslenme şekilleri bilinmemektedir.

BIKKINUS: Ortadirekgillerden olan bu grup, hayatını kazanmak için kaybeden, en zor yaşam kültürüne sahip türdür. Güneşin doğumundan batımına kadar çalışıp, arta kalan zamanda da çiçekleri ezmeyip turistlere iyi davranır ve haberleri izleyip ibret alırlar. Bıkkınuslar, yavruları ve anaları yoksulluktan ağlamasın diye, çoğu zaman sabahlara kadar çalışıp kendi analarını ağlatırlar. Makarna, çorba ve halk ekmekle beslenen, her tür yaşam güçlüğüne karşı bağışıklığı gelişmiş en dayanıklı insan türü olarak bilinirler.

imtihan soruları!

* Bir otobüste ayakta duranların sayısı oturanların sayısından bayağı fazladır. Ayakta duranlardan 25 tanesi oturanların hepsine pis pis bakmaktadır. Otobüsteki bütün pencereler kapalıdır ve 80 kilometre hızla yoldaki bütün çukurlara giren şoför, 2 dakikada bir sigara yakmaktadır. Bu sırada otobüsteki 5 adet çocuk hiç durmadan ağlamakta ve dakka başı duran otobüsten kimse inmemekte, her defasında 18 kişi binmektedir. Böyle bir otobüste köfte ekmek yiyen birinin dayak yeme ihtimali yüzde kaçtır?

- a- Yüzde bin
- b- Epey
- c- Ne kadar köfte o kadar dayak
- d- Yüzde çoktur
- e- Hepsi

* Asgari ücretle çalışan biri, maaşının 3'te 2'siyle ev kirasını ödemekte, geri kalanın 4'te 3'üyle faturaları yatırmakta ve 1

adet balonlu sakız almaktadır. Artan bozukluklarla zıkkımın karekökünü çarparsa kaç liralık çekirdek alabilir?

- a- Bir külah
- b- Çekirdek sevmemelidir
- c- Çekirdek yerine pasta alsın
- d- Bakkalın verisiye verdiği kadar
- e- Beni ilgilendirmez

* Bir sınıfta 13'ü erkek öğrenci, 15'i kız öğrenci, 3'ü sınıfa giren çıkan, 2'si sinek, kalan 1,5'u da bilinmemekle beraber 36,5 kişi bulunmaktadır. Sınıftaki erkek öğrencilerin 3'te 1'i derste ayaklarını sıraya uzatmakta, geriye kalanın yarısı öğretmene tebeşir fırlatmakta, bir kısmı Polat Alemdar taklidi yapmakta, diğer yarısı da kızlara laf atmaktadır. Kız öğrencilerin 3'te 2'si sakız çiğneyip aynı zamanda sınıfta yürümekte, kalan kısmın yarısı manikür yapmakta, diğer yarısı da şarkıcı posterlerini duvarlara yapıştırıp, saçlarını başlarını yolmaktadırlar. Bu sınıftan sorumlu olan öğretmen kimdir?

- a- Aysel Gürel
- b- Margaret Thatcher
- c- Matematikçi Cavidan
- d- Zekeriya Beyaz
- e- Body Ekrem

* 2 metre derinliğindeki bir havuz 2 tane muslukla 5 saatte dolmaktadır. Sular aniden kesilince, bir tane bile faturanın ödenmediği anlaşıldığında havuz kaç saatte dolmamaktadır?

- a- Abonesine baęlı
- b- Tanıdığına bağlı
- c- İndim Havuz Başına'yı söyleyene kadar
- d- Yaęmur yaęana kadar
- e- Banane

* Melahat'in yaşı Nebahat'in yaşının 2 katıdır. Bu yüzden Nebahat'i ekememektedir. Günün 3'te 2'sinde Nebahat'i çekiştiren Melahat hiç durmadan Nebahat'in kuyusunu kazmakta ve kendisine 180 kilometre hızla nazar değdirmeye çalışmaktadır. Bir gün Nebahat'in 36 parçalık yemek takımının 30'u aniden kırılmıştır. Bunun sorumlusu kimdir?

- a- Bush
- b- Artcı deprem
- c- Melahat'in nazarı
- d- örümcek adam
- e- Kadir İnanır

* 8 kişilik bir ailenin masrafı, aybaşında eve giren paranın 3 katıdır. Ay ortasında maaşın 100'de 99'u bitince babanın gözü 360 derece dönmektedir. Evin babası çığrından çıkınca kaç kalır?

- a- 5 yıldan 10 yıla kadar hapis
- b- Bir kasa limon
- c- Tek böbrek
- d- Eksi bir
- e- Huni

ali'nin ilesi...

- Ali gel.
- Geldim Oya buyur.
- Ali ata bak.
- Oya ata baktım.
- Ali topu tut.
- Oya topu tuttum.
- Ali okul açıldı.
- Oya okul ne güzel.
- Ali okula koş.
- Oya okula koştum.
- Ali bayrak as.
- Oya bayrak astım.
- Ali ılık süt iç.
- Oya ılık süt içtim.
- Ali su getir.
- Al Oya bu su.

- Ali çay demle.
- Peki Oya peki.
- Ali çamaşırları as.
- Hıhı Oya hıhı.
- Ali iki yumurta kır.
- Tabi Oya tabi.
- Ali camları sil.
- Oooldu Oya ooldu.
- Ali bakkala git. Kısa samsun al.
- Yuh Oya yuhh!
- Ali bana diklenme.
- Oya çeneni kapa.
- Ali bir dediğimi iki etme.
- Oya az ye de bir hizmetçi tut.
- Ali canımı sıkma.
- Oya ayağını denk al.
- Ali beni tehdit etme.
- Oya canıma yetirme.
- Ali fişine itaat et.
- Oya beni oraya getirme.
- Ali fişten kovuldun.
- Sen kovmadın ben istifa ettim beleşçi Oya. Yıllardır ne bu senden çektiğim çilem be. Ali koş, Ali düş, Ali amuda kalk... Eeehh yetti canıma artık be, yetti! Uşaaan mı var senin burada?
- Ali kısa kes.
- Yok canım öyle kısa cümleler artık yooook. Çoluk çocuk okuma yazma öğrenecek diye yıllardır anam ağladı be...

kel başa şimşir tarak...

İnsanların stresle boğuşabilme ve kişisel gelişimlerine katkı şeylerinden, Uzak Doğulu felsefi taktikler veren uzmanların tavsiyeleri, acaba şimdiye kadar hiç hedefine ulaşabildi mi, “Sabahları yataktan baş aşşa sallanıp, takla atarak kalkmaya başladığımdan beri hayatım değışti. İyi ki boynumu kırmışım, ha hahaa...” gibi faal takipçileri var mıdır, bu taktiklerle rahatlayanlar çıkmış mıdır bilmem ama, sanki bu “Made in Japan” tavsiyeler bana sadece Japonların streslerine iyi gelebilir, Türk stresine işlemez gibi geliyor.

Milletçek dertlerimize birkaç beden dar gelen bu taktikleri veren uzmanlar, işte gene de çeşit olsun diye, özellikle kadın programlarına çağrılırlar.

Dingin duruşlu, baygın bakışlı, her an, etrafında dolaşan bir sineği eliyle aniden yakalayıp, sonra da hiçbir şey olmamış gibi yapacak bir edayla oturan uzman stüdyoda takdim

edilir. Bu duruş, uzmanın kartvizitidir aynı zamanda. Hani o şimdi stresten arınmış ya, verdiği tavsiyelerin uygulanmış ve başarılı olmuş karşılığını, tesirini üzerinde taşıyor ya, izleyiciler de, stüdyodakiler de “Yok canım, belli halinden belli. Dünya yansa umrunda değil baksana adama tüy gibi. Dinleyelim bakalım ne diyor” desin diye öyle her an koltuktan yavaşça havalanacakmış gibi oturmaktadır.

Şimdi böyle güya huzur veren akımlar pek bir moda. Hoşhafsı, Saffsei gibi abidik gubidik isimleri olan bu ithal malı huzurlar, işte “Eti, sağ ayağınızı kaldırıp, sol kulanıza çamaşır mandalı takarak ve masanıza koyacağınız horozibiği çiçeğine bakarak yerseniz, bu Mıymıntshu tekniğiyle etteki pozitif enerjiyi özümseyip kolesterolü uzaklaştırır ve büttüünün negatif elektriğinizden arınırsınız” der ve sonra ellerini birleştirip gözlerini gererek “Hıggmmmm” yaparaktan millete şifa niyetine anlatılır, edilir. Bu arada tabi bizle pek alakası olmayacak malzemelerle stres attırmaya çalışmak ekstra bir stres patlamasına neden olur, ondan da haberleri yoktur bunların.

- Necati kalk bana horozibiği bul. Bak kadın ne diyor. Stres mtres kalmıyomuş

- Başlatma horozibiğinden. Daha sabahtan germe beni.

- Bul dedim. Bulmadan dönme bu eve. Hiç olmazsa sende gelen stresimi atarım.

- İmdi ben seni stresinle beraber babanın evine bi atarım görürsün.

Gibisinden bir kavga çıkarabilme kapasitesine de sahip olduğumuzu bilmezler.

Bu, dingin duruşlu, gergin göz kapaklı, sanki omuriliğinde çatlak varmış da boynunu oynattığı anda kırılıp felç olacak

miş gerginliğinde oturan uzmanların çok önemli bir şeyden daha haberleri yoktur. O da, milletin et yediği için değil, et yiyemediği için streslendiğidir. Geçim sıkıntısı nedir bilmeyen Japon arkadaşların streslenmesine neden olan soruncukları, “Robotum Hingming bu sabah diş fırçama macun yerine tıraş köpüğü sıktı, çok gerginim Toranagasan” kıvamından olduğu için tavsiyeleri de ona göre tabi ki. Sen ev kirası ödeyemeyen adama “Eve pantolonunuzun sağ paçasını kıvrıp, sağ işaret parmağınızı burnunuza koyup ılık çalarak, gözünüz kapalı girin, kötü ruhlar kaçacaktır” gibi stresten arınma tavsiyeleri verirsen, o adam, gözü kapalı girdiği için göremediği ayakka-bılığa dolaşır düşer, “Bunun burada ne işi var kadın?” diye başlayan al sana başka bir stres. Yok “Tepenizde hubidik çiçeği taşıyın” yok “Akşama kadar en az otuz beş bardak yeşil çay için” Yahu o çayı alacak para nerde?

Tavsiyeye bakın şimdi. “Uzak Doğu’ya tatile gidin...” Deme be. Oraya stres atmak için gidecek parayı biriktirene kadar Uzak Doğu bize gelir. “Mum ışığında limon kabuğuyla tütsülenmiş kalkan balığı yiyin.” Oldu. Başka? “Pastel rengi çoraplar giyin. Gün boyu pozitif elektrikle dolaşın.”

- Meşakkat benim pastel rengi çoraplarımı getir. Bak uzman ne diyo, duymuyon mu alooo...

- Ne pasteli be? Senin pastel rengi çorabın mı var da istiyosun.

- Bordo bi çorabım var ya, hani yıkana yıkana uçuk pembe olmuştu, getir onu.

- Pastelin batsın. Kirlilere attım onu. Hem onun burnu

delik. Başka bi tane verim. Mavi var onu giy.

- Uzman pastel diyo, bu hâlâ car car mavi diyo ya, mavi diyoo. Mavi sinirimi zıplatiyo benim anlıyo musun, sinirimi zıplatiyoo. Adamı hasta etme, git getir o pembeleri banaa!

Bu Uzak Doğulu tavsiyeler yüzünden bir de elektrik alma verme kavramları moda oldu. Daha önceden “Bana sinir oluyosun, biliyorum” denirken şimdilerde “Senden hiç iyi elektrik almıyorum” denmeye başlandı.

- Bak demiyim dedim ama dedirttin Toyguç. Senden tiksinç, çok kötü bir elektrik alıyorum.

- İyi ki bi elektrik lafı çıktı ha. Elektrik icat olmasaydı, “Senden çok isli bir gaz lambası alıyorum Toyguç” mu diyecektin? İyi, ben de senden kaçak elektrik alıyorum Safsu. Belediyeye şikâyet edicem seni.

Milletin stresini atamama gibi bir problemi yok ki sayın uzman abilerim ablalarım. “Bunca zorlayıcı ekonomik koşula rağmen acaba nasıl streslenmem” derdi var.

Bu koşulları düzeltecek, bu stres unsurlarını ortadan kaldıracak Japon’u da biz başımızın üstünde taşıyız icabında...

her yoğurdun bir yiğit yiyişi vardır

Gerek imkânsızlıktan, gerek itimatsızlıktan, milletcek bir “başının çaresine bakma” durumumuz vardır bizim. Yani mecbur kalsak icabında uzay mekiği bile tamir edebiliriz gibi geliyor bana.

- Abi mekiğin koruma kalkanı bozuk galiba, korumuyor. Demin koca bi meteor çarptı içim sallandı valla. N’apıcaz şimdi? Tamam.

- Bak şimdi beni iyi dinle. İki tencere kapağı al tamam mı, cam macunuyla kalkana yapıştır. Kapağa bi tel bağla, fişe tak. Aç şalteri, kalkana elektrik yayılsın. Sıkıyosa korumasın artık, tamam.

- Tamam Hustuncım, çok sağol. İyi ki varsın... Sıkati duydu abi, kulakları dikip bakma bana öyle. Kıpırda haydi. Bak oralarda iki pilav tenceresi kapağı olacaktı.